

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016294081

Дата перевірки:
31.05.2024 07:32:18 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
02.06.2024 16:10:24 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: Розпутняк_курсова робота

Кількість сторінок: 13 Кількість слів: 2441 Кількість символів: 19790 Розмір файлу: 36.06 KB ID файлу: 1016088590

10.9% Схожість

Найбільша схожість: 9.05% з Інтернет-джерелом (<http://dspace.luguniv.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1605/1/lvchen>)

10.4% Джерела з Інтернету

37

Сторінка 15

0.86% Джерела з Бібліотеки

3

Сторінка 15

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

1.1. Поняття "залежність" та її види

Поняття "залежність" відноситься до стану, коли людина відчуває непереборну потребу у вживанні речовин або виконанні дій, які приносять задоволення, але при цьому завдають шкоди її здоров'ю, родині, соціальному статусу і працездатності. Залежність може бути фізичною або психологічною.

Фізична залежність відноситься до стану, коли тіло звикає до вживання речовин і починає відчувати непереборну потребу у них, щоб зберегти стан нормального фізичного самопочуття. Припинення вживання речовин може викликати різні фізичні симптоми, такі як біль, нудота, блювання, тривога і т.д. Психологічна залежність відноситься до стану, коли людина починає відчувати непереборну потребу у виконанні певних дій або вживанні речовин, щоб відчути задоволення, заспокоєння, релаксацію або втілення своїх бажань. При цьому людина може втратити контроль над своїми діями та рішеннями, що може привести до негативних наслідків.

Існують різні види залежності, серед яких можна виділити такі:

- 1) Алкогольна залежність - стан, коли людина стає залежною від вживання алкоголю.
- 2) Наркотична залежність - стан, коли людина стає залежною від вживання наркотичних речовин.

3) Харчова залежність - стан, коли людина відчуває непереборну потребу у вживанні певних продуктів харчування, які приносять задоволення, але можуть завдати шкоди її здоров'ю.

4) Гральна залежність - стан, коли людина відчуває непереборну потребу у грі, що може завдати шкоди її здоров'ю, родині, фінансовому становищу та іншим соціальним аспектам.

5) Інтернет-залежність - стан, коли людина відчуває непереборну потребу відвідувати різноманітні сайти Інтернету, виконувати певні дії або взаємодіяти з іншими користувачами, що може завдати шкоди її здоров'ю та соціальному життю.

6) Робоча залежність - стан, коли людина відчуває непереборну потребу у роботі, що може призвести до перенапруження, погіршення фізичного та психічного здоров'я, проблем у відносинах з родиною та друзями.

7) Сексуальна залежність - стан, коли людина відчуває непереборну потребу у здійсненні певних сексуальних дій або відносин, що може завдати шкоди її здоров'ю та соціальному статусу.

8) Токсична залежність - стан, коли людина відчуває непереборну потребу у відносинах з людьми, які можуть бути негативними для неї, такі як токсичні відносини з партнером, друзями або родичами, що може призвести до погіршення психічного та фізичного здоров'я.

Залежність може виникати на різних етапах життя, і її можуть досвідчувати люди будь-якого віку, статі, соціального статусу і професій. Залежність є серйозною проблемою, яка може мати негативні наслідки для здоров'я та соціального життя людини, тому важко недооцінювати її важливість та вплив на суспільство.

1.2. Специфіка соціальної роботи з людьми із залежностями

Соціальна робота з людьми із залежностями має свою специфіку, оскільки такі люди зазвичай стикаються зі складними проблемами фізичного, психологічного, соціального та емоційного характеру. Основні аспекти соціальної роботи з людьми із залежностями включають:

1) Первинну оцінку: Соціальні працівники проводять оцінку потреб та проблем осіб залежності, враховуючи їх фізичний та психологічний стан, рівень залежності, наявність побічних ефектів від вживання речовин, а також соціальну ситуацію, в якій вони знаходяться.

2) Розробку індивідуального плану реабілітації: Спільно з клієнтом розробляється індивідуальний план, який враховує його потреби, мету та шляхи досягнення відновлення фізичного, психологічного та соціального благополуччя.

3) Психологічну підтримку: Соціальні працівники надають психологічну підтримку особам залежності, щоб допомогти їм впоратися зі стресом, розвивати позитивне самовідчуття, підтримувати мотивацію та стимулювати зміни в поведінці.

4) Консультативну допомогу: Соціальні працівники надають консультації та інформацію про наявні програми та послуги реабілітації, допомагають клієнтам залежності здобувати доступ до необхідних ресурсів та послуг.

5) Підтримку соціальної адаптації: Соціальні працівники допомагають особам залежності знайти альтернативні способи задоволення потреб, розвивати навички соціальної взаємодії та залучатися до позитивних соціальних мереж.

6) Координацію послуг: Соціальні працівники сприяють у встановленні зв'язку між особами залежності та іншими спеціалістами, такими як психологи, лікарі, психіатри, юристи, аби забезпечити комплексне підходу до реабілітації та підтримки.

7) Соціальну навігацію: Соціальні працівники допомагають особам залежності розуміти та навігувати у складній соціальній системі, надаючи інформацію про доступні соціальні послуги, програми підтримки та можливості отримання освіти чи працевлаштування.

8) Роботу зі сім'єю: Соціальні працівники співпрацюють з родичами та близькими осіб залежності, надаючи їм психологічну підтримку, консультативну допомогу та рекомендації з питань взаємодії та сприяючи створенню підтримуючого середовища.

9) Превенцію та освіту: Соціальні працівники проводять роботу з превенції залежності, організують тренінги, семінари та інформаційні кампанії для громадськості, щоб підвищити обізнаність щодо проблеми залежності та сприяти формуванню здорового способу життя.

1.3. Роль соціального працівника у процесі реабілітації людей із залежностями

Роль соціального працівника у процесі реабілітації людей із залежностями є надзвичайно важливою. Соціальні працівники грають ключову роль у наданні підтримки, координації та ресурсів для людей, які борються зі зловживанням алкоголем, наркотиків, азартних ігор та інших форм залежності.

Так, основні функції соціального працівника включають:

1) Оцінку потреб: Соціальні працівники проводять відповідну оцінку потреб людини, що бореться залежністю. Вони враховують фізичний, психологічний та соціальний стан клієнта, а також інші фактори, які можуть впливати на процес реабілітації.

2) Розробку індивідуальних планів: Соціальні працівники спільно з клієнтом створюють індивідуальні плани реабілітації, в яких визначаються конкретні мети та кроки, які необхідно зробити для досягнення успіху. Ці

плани зазвичай враховують потреби клієнта, його соціальну мережу та ресурси, доступні для підтримки процесу реабілітації.

3) Психосоціальну підтримку: Соціальні працівники надають психосоціальну підтримку клієнтам під час процесу реабілітації. Вони працюють з клієнтами, щоб допомогти їм зрозуміти причини залежності, розвивати навички для управління стресом, виробляти здорові способи взаємодії та побудувати підтримуючі відносини.

4) Посередництво з доступом до послуг: Соціальні працівники виконують роль посередників у забезпеченні доступу клієнтів до різноманітних послуг та ресурсів, які можуть підтримати процес реабілітації. Це можуть бути послуги медичної допомоги, психологічна терапія, групові підтримуючі зустрічі, реабілітаційні програми та інші.

5) Координацію: Соціальні працівники відіграють важливу роль у координації різних служб і фахівців, що беруть участь у процесі реабілітації. Вони співпрацюють з лікарями, психологами, сімейними консультантами, юристами та іншими фахівцями, щоб забезпечити інтегрований та цілеспрямований підхід до реабілітації клієнта.

6) Роботу зі сім'єю та соціальною мережею: Соціальні працівники взаємодіють з сім'ями та близькими клієнтів, щоб надати їм підтримку та навчити ефективним стратегіям підтримки. Вони сприяють створенню здорового та підтримуючого оточення для клієнта після закінчення програми реабілітації.

7) Попередження рецидивів: Соціальні працівники допомагають клієнтам розробити стратегії запобігання рецидивам та поверненню до залежності. Вони надають інформацію про ресурси підтримки після завершення реабілітації, вчать навичкам управління стресом та подолання спокус.

Підведемо підсумок ролі соціального працівника у процесі реабілітації людей із залежностями:

Одна з головних функцій соціального працівника полягає у встановленні індивідуального контакту з клієнтом та проведенні оцінки його потреб. Соціальний працівник враховує фізичний, психологічний та соціальний стан особи, а також фактори, які можуть впливати на процес реабілітації.

Після оцінки потреб соціальний працівник спільно з клієнтом розробляє індивідуальний план реабілітації. Цей план визначає конкретні мети та кроки, які необхідно зробити для досягнення успіху. Враховуючи потреби клієнта, його соціальну мережу та ресурси, доступні для підтримки, соціальний працівник створює індивідуалізований план, спрямований на відновлення та підтримку клієнта в процесі реабілітації.

Крім того, соціальний працівник забезпечує психосоціальну підтримку клієнтам. Вони допомагають клієнтам зрозуміти причини їх залежності, розвивати навички для управління стресом та побудови здорових взаємин. Соціальні працівники також займаються посередництвом у доступі до різних послуг та ресурсів, які можуть бути необхідні для процесу реабілітації.

1.4. Способи підтримки та взаємодії з клієнтами

В процесі реабілітації людей із залежностями соціальні працівники використовують різні способи підтримки та взаємодії з клієнтами. Ось декілька з них:

1) Емоційна підтримка: Соціальні працівники надають емоційну підтримку клієнтам, вислуховуючи їхні проблеми, страхи та переживання. Вони створюють безпечне та довірливе середовище, де клієнти можуть відкрито висловлювати свої почуття та емоції.

2) Індивідуальна консультація: Соціальні працівники проводять індивідуальні консультації з клієнтами, де вони надають інформацію про

реабілітаційні можливості, а також допомагають установити конкретні цілі та розвивати стратегії для досягнення їх.

3) Групова підтримка: Соціальні працівники організують групові зустрічі, де клієнти можуть обмінюватись досвідом, надавати підтримку один одному та вчитися взаємодіяти в здоровий спосіб. Це допомагає клієнтам відчувати підтримку та приналежність до спільноти.

4) Навчання навичкам: Соціальні працівники надають клієнтам навички самоуправління, розвитку міжособистісних відносин, вирішення конфліктів та інші навички, які допомагають клієнтам пристосовуватися до нового способу життя після реабілітації.

5) Реферування та посередництво: Соціальні працівники допомагають клієнтам у встановленні зв'язку з іншими службами та ресурсами, які можуть бути необхідні для їхньої реабілітації. Вони можуть направляти клієнтів на медичні послуги, психотерапію, групові терапії, програми підтримки та інші додаткові ресурси.

6) Планування післяреабілітаційного періоду: Соціальні працівники допомагають клієнтам планувати та готуватися до перехідного періоду після завершення реабілітації. Вони сприяють розробці плану підтримки, надають інформацію про післяреабілітаційні програми та ресурси, які можуть допомогти клієнтам продовжувати свій шлях до одужання.

7) Робота зі сім'єю та соціальною мережею: Соціальні працівники співпрацюють з родинами та близькими клієнтів, надаючи їм підтримку та навчаючи ефективним стратегіям підтримки. Вони сприяють усвідомленню родиною проблеми залежності, розвивають ресурси та мережу підтримки, що можуть допомогти клієнту під час реабілітації та після неї.

Узагальнюючи, соціальний працівник у процесі реабілітації людей із залежностями забезпечує підтримку, координацію та посередництво, розвиває навички та ресурси, сприяє встановленню здорових взаємин і плануванню

майбутнього після реабілітації. Це допомагає клієнтам пристосуватися до нового способу життя.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВІСТЬ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ У СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ЗАКЛАДАХ ДЛЯ ОСІБ, ЗАЛЕЖНИХ ВІД НАРКОТИЧНОГО ЗАСОБУ ЧИ ПСИХОТРОПНОЇ РЕЧОВИНИ

Соціальна робота у спеціалізованих закладах для осіб, залежних від наркотичного засобу чи психотропної речовини, базується на наукових принципах та підходах. Ось кілька ключових аспектів цієї роботи з наукової перспективи:

1) Екосистемний підхід: Соціальні працівники в спеціалізованих закладах розуміють, що залежність від наркотичних речовин має багатофакторний характер і впливає на різні сфери життя людини. Вони використовують екосистемний підхід, що означає врахування взаємозв'язків між особою, її оточенням (сім'єю, спільнотою) та соціальним середовищем. Це дозволяє розуміти контекст залежності та впливати на нього шляхом створення підтримуючого та здорового оточення.

2) Теорія зміни поведінки: Соціальні працівники використовують теорії зміни поведінки для розуміння процесу залежності та впливу наркотичних речовин на поведінку особи. Наприклад, модель зміни поведінки Прошаски та ДіКлементя, яка включає стадії зміни (попередження, розгляд, підготовка, дія, підтримка), використовується для розробки індивідуальних планів реабілітації та впровадження ефективних стратегій зміни поведінки.

3) Інтегрований підхід до лікування: Сучасний підхід до реабілітації залежних осіб передбачає інтегрований підхід, що поєднує медичні, психологічні та соціальні аспекти лікування. Соціальні працівники в спеціалізованих закладах співпрацюють з медичними фахівцями, психологами та іншими членами багатодисциплінарного команди, щоб забезпечити

комплексний підхід до лікування. Це включає координацію послуг, спільне планування та оцінку терапевтичного процесу з метою досягнення оптимальних результатів для клієнтів.

4) Евіденційно-орієнтований підхід: Сучасна соціальна робота в спеціалізованих закладах для осіб залежних від наркотичного засобу чи психотропної речовини базується на доказах. Соціальні працівники використовують евіденцію з наукових досліджень та передових практик для визначення найефективніших методів реабілітації та інтервенцій. Вони орієнтуються на наукові дані, що підтримують ефективність певних стратегій та практик, і впроваджують їх у свою роботу.

5) Професійний розвиток: Соціальні працівники у спеціалізованих закладах для осіб залежних від наркотичного засобу чи психотропної речовини постійно покращують свої професійні навички та знання. Вони беруть участь у навчальних програмах, семінарах та конференціях, щоб оновлювати свою базу знань та бути в курсі останніх тенденцій у галузі лікування залежностей.

Узагалі, соціальна робота у спеціалізованих закладах для осіб залежних від наркотичного засобу чи психотропної речовини є комплексним і науково обґрунтованим процесом, який поєднує теоретичні знання з практичними навичками. Соціальні працівники використовують свої навички спілкування, критичного мислення, організації та координації, щоб забезпечити ефективну підтримку та реабілітацію.

Враховуючи вищезазначені аспекти, соціальні працівники в спеціалізованих закладах для осіб залежних від наркотичного засобу чи психотропної речовини відіграють важливу роль у процесі реабілітації. Вони створюють сприятливі умови для одужання, надають підтримку та ресурси клієнтам, сприяють їхньому переходу до здорового та задоволеного життя без залежностей.

2.1. Діяльність центрів соціально-психологічної реабілітації з особами, які мають залежність від наркотичного засобу чи психотропної речовини

Для соціальної роботи важливо розуміння таких обставин наркоманії:

- розрізняють декілька груп наркотиків: наркотичні анальгетики (морфін, кодеїн, опійний мак, героїн, метадон), що здійснюють гальмуючий вплив на центральну нервову систему; депресанти (лібріум, валіум), що при немедичному використанні викликають стан сп'яніння; стимулятори нервової системи (коноплі, кофеїн, кокаїн, амфетамін та його аналоги), що роблять збуджуючий вплив, викликають підвищення фізичної й розумової активності, відчуття бадьорості, припливу сил;

- уживання наркотиків звичайно починається в підлітковому віці, коли схильність до наркоманії формується низкою визначених чинників (антисоціальна поведінка в ранньому віці; виховання в сім'ї наркоманів; вплив несприятливого соціального середовища; особистісні характеристики, пов'язані з непокірливим норовом, невизнання, традиційних цінностей, низький ступінь особистісної компетенції й соціальної відповідальності);

- поширеність уживання наркотиків у різних групах, можливість виникнення несприятливих наслідків і можливість одержати ефективне лікування залежать від статевої й расової належності, віку, соціально-економічного статусу (расизм, дискримінація за національною приналежністю, статтю й віком, упереджене ставлення до бідних, інакомислячих та ін. сприяють поширенню наркоманії);

- існують дві форми наркотичної «залежності»: фізична залежність, за якої одна й та сама доза наркотика стає недостатньою й потрібне її

збільшення, щоб досягти бажаного результату і не впасти в стан абстинентного синдрому у випадку різкого припинення прийому наркотиків, і психологічна залежність - та залежність, за якої люди, що зловживають наркотиками, відчувають бажання приймати їх, щоб уникнути дискомфорту або одержати задоволення.

Велике значення мають профілактичні заходи: видання пропагандистських матеріалів, літератури про наслідки зловживання наркотичними засобами; читання лекцій і проведення бесід в закладах освіти з метою соціалізації особистості; тестування на предмет наркологічної залежності, що проводиться в школах-колоніях, виправних установах із метою виявлення наркоманів; функціонування телефонів довіри й організації типу «анонімні наркомани» тощо. Однак, важливе значення у роботі організацій соціальної сфери є реабілітація наркозалежних осіб.

Центри соціально-психологічної реабілітації грають важливу роль у наданні допомоги особам, які мають залежність від наркотичних засобів чи психотропних речовин. Ось декілька аспектів діяльності цих центрів:

1) Оцінка та діагностика: Центри проводять оцінку та діагностику осіб залежних від наркотичних речовин для встановлення ступеня залежності, ідентифікації супутніх проблем та потреб клієнтів. Це допомагає визначити оптимальні підходи до реабілітації та індивідуальних планів лікування.

2) Психологічна підтримка: Центри надають психологічну підтримку особам залежним від наркотичних засобів. Це може включати індивідуальні консультації, групову терапію, психотерапевтичні сесії та психоосвітню роботу. Метою є сприяння зміні поведінки, управлінню емоціями, виробленню здорових стратегій копінгу та покращенню самопочуття клієнтів.

3) Соціальна реабілітація: Центри допомагають особам залежним від наркотичних речовин у соціальній реабілітації. Це може включати

навчання навичкам соціальної взаємодії, розвиток навичок самообслуговування,

професійну реабілітацію та пошук роботи. Метою є підготовка клієнтів до повернення до суспільства та підтримка їхньої соціальної інтеграції.

4) Підтримка сімей: Центри працюють із сім'ями осіб, які мають залежність від наркотичних засобів, надаючи підтримку та консультування. Вони розуміють, що залежність від наркотичних речовин впливає не лише на саму особу, але й на її близьких. Центри надають освіту та інформацію родичам щодо залежності, її наслідків та способів підтримки. Вони також пропонують сімейну терапію, яка допомагає відновити комунікацію, зміцнити взаємини та підтримати процес одужання всієї сім'ї.

5) Постінтенсивна підтримка: Центри соціально-психологічної реабілітації забезпечують підтримку після виходу клієнтів із програми лікування. Вони надають післяреабілітаційну підтримку, яка може включати постінтенсивні групи підтримки, індивідуальні консультації та розширену мережу підтримки. Метою є забезпечення тривалої підтримки та запобігання відновленню залежності.

6) Співпраця з іншими організаціями: Центри соціально-психологічної реабілітації співпрацюють з іншими організаціями та установами, такими як лікарні, поліція, центри зайнятості тощо. Це сприяє координації послуг та створенню комплексного підходу до реабілітації осіб залежних від наркотичних засобів.

Отже, центри соціально-психологічної реабілітації грають критичну роль у наданні допомоги та підтримці осіб, які мають залежність від наркотичних засобів чи психотропних речовин. Вони надають комплексні психологічні, соціальні та підтримуючі послуги, сприяють відновленню та соціальній реінтеграції клієнтів, а також працюють з їхніми сім'ями. Центри співпрацюють з іншими організаціями та фахівцями.

Схожість

Джерела з Інтернету

37

1	http://dspace.luguniv.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1605/1/lvchenko.doc	9.05%
2	http://bukvasha.ru/kursova/33943	32 джерела 7.82%
3	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/26478/1/Lek.pdf	3 джерела 6.1%
6	http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/787878787/5334/%d0%9a%d1%80%d1%83%d0%bf%d0%b5%d0%bb%d0%b0...	0.37%

Джерела з Бібліотеки

3

4	Студентська робота	ID файлу: 1006728058	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.41%
5	Студентська робота	ID файлу: 1015800655	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.41%
7	Студентська робота	ID файлу: 1015739244	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.37%